

[Hjortnæs]

Jeg håber derfor meget, at Centrum-Demokraterne vil erklære her fra talerstolen, at de faktisk mener det, de har skrevet i deres betænkningsskud. Men skulle jeg også blive skuffet i den forventning, har jeg faktisk kun tilbage at appellere til ministeren og til Det Radikale Venstre endnu en gang: Hvorfor skabe politisk konfrontation om denne sag? Hvorfor ikke tage imod Socialdemokratiets udstrakte hånd og forhandle en løsning, der kan holde også i den tid, vi bevæger os ind i?

Agerschou (SF):

I 1984 blev Hovedstadsrådet gjort permanent. I sin fremsættelsestale til det pågældende lovforslag fra den 6. februar 1984 sagde den daværende indenrigsminister, Britta Schall Holberg, der, så vidt jeg ved, også tilhører partiet Venstre, bl.a.:

»Når jeg foreslår rådet gjort permanent, er det, fordi jeg er blevet overbevist om, at der fortsat i hovedstadsområdet er opgaver, som må løses under hensyntagen til hele området. Dette samarbejde må have en bindende karakter og kan efter min mening bedst varetages af ét organ.«

Ved førstebehandlingen af den daværende indenrigsministers lovforslag udtalte den konservative ordfører, der, så vidt jeg ved, også er ordfører vedrørende det forslag, vi behandler i dag:

»Historien om Hovedstadsrådet er en historie om nogle voldsomme bevægelser, nogle store ord og nogle svingninger, som førte til, at man gennem rimelige forhandlinger nåede et resultat, der måske ikke lever op til den ideelle fordring, vi hver for sig har, men som har vist sig at kunne fungere praktisk i hverdagen, og det er vist ikke så ringe endda at kunne sige det om et lovforslag. Det er derfor både logisk og rimeligt, at ministeren drager den konklusion nu at ville have revisionsparagraffen ophævet.«

Det er Folketingets forhandlinger 1983-84, 2. samling, den 10. februar 1984, sp. 453 ff.

Ved samme lejlighed udtalte den daværende ordfører for partiet Venstre bl.a.:

»Forslaget går i al sin enkelhed ud på at gøre Hovedstadsrådet permanent, og jeg skal da ikke i den forbindelse lægge skjul på, at Hovedstadsrådet aldrig har været Venstres livret, men vi erkender, at der i hovedstadsområdet er behov for et organ til at varetage den overordnede

planlægning på en række områder, og det drejer sig her først og fremmest om regionplanlægningen, men også om den overordnede planlægning inden for en række sektorområder.«

For fire år siden gik ordførerne for både De Konservative og Venstre altså ind for at gøre Hovedstadsrådet permanent. Godt fire år efter udsender regeringen så en pressemeddelelse, i september 1988, hvoraf det fremgår, at man vil have Hovedstadsrådet ophævet pr. 1. januar 1990. Og så er det, man kan spørge sig selv: Hvad er det, der er sket i mellemtiden, siden regeringen nu finder – med en ny Venstreindrigsminister – at Hovedstadsrådet kan undværes?

Som den socialdemokratiske ordfører var inde på, foreligger der intet konkret, så når vi skal fundere over, hvorfor regeringen nu finder, at Hovedstadsrådet skal nedlægges, handler det om almindelig slitage og træthed i den borgerlige regering, og det betyder, at man har brug for nogle markante armsving, der kan se ud som handlekraft. Det behov søger man så dækket ved at nedlægge et eller andet, og det er i denne omgang gået ud over Hovedstadsrådet. Det har efter vores opfattelse været umuligt at få halet saglige begrundelser ud af de borgerlige politikere under udvalgsarbejdet.

Nu bliver lovforslaget efter al sandsynlighed vedtaget. Det vil for os at se betyde, at vi i hovedstadsområdet i de kommende år får konflikter og nedsættelse af en ny uigennemskuelig række af forskellige bureaukratiske samarbejdsorganer samt øget statslig styring, når diverse ministre skal gribe ind for at få løst problemerne. Vi er ret overbeviste om, at der i løbet af ganske få år vil vise sig et nyt behov – eller et gammelt behov, kunne man sige – for at have et samlende organ i hovedstadsområdet. Vi mener, at det, der kommer til at foregå nu, er ret meningsløst.

Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag, som vi for så vidt mener at der er nogle problemer med, men da det er et forsøg på at begrænse skaden mest muligt, vil SF stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag.

Aage Brusgaard (FP):

Fra Fremskridtspartiets side vil vi have lov til at udtrykke vores glæde over, at det nu ser ud til, at der i Folketinget er flertal for at nedlægge det igennem 15 år eksisterende overflødige Ho-